

CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST

No.: 66091

Bijl.: een

Betr.: Overzicht No.6.

's-Gravenhage, 21 Juli 1949
Javastraat 68

Hierbij heb ik de eer U een exemplaar aan te bieden
van Overzicht No.6 van mijn Dienst, afgesloten per 11
Juli 1949.

HET HOOFD VAN DE DIENST
Nemens deze,

J.G.Crabbendam

AAN: Alle Politieverbindingen.

CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST

Overzicht No.6.

1949

I N H O U D.

I. Communisme Internationaal	blz. 1
II. Activiteit C.P.N. (De Waarheid)	" 4
III. Neven- en mantelorganisaties der C.P.N.	" 8
IV. Onafhankelijke Jongeren Beweging	" 14
V. Indonesië	" 15
VI. Overzicht der stakingen in Juni 1949	" 18

INDEX

Radio Moskou over gemeenteraadsverkiezingen in Nederland	blz.	1
Het Wereldvakverbond ondersteunt het vredesoffensief der Sowjet Unie	en "	1 2
Internationale vredesdag voorgesteld door Russische gedelegeerde op het W.V.V.-congres te Milaan	en "	2 3
Pogingen om Vrede- en Welvaart-Comité's in Nederland te doen optreden	"	3
Resolutie van het Partijbestuur der C.P.N. over "gebleken zwakten"	"	4
Aanvallen in de C.P.N.-pers op het Trotskisme als voortekenen van een verwachte zuivering	en "	4 5
Partijsecretaris der C.P.N. over het "enorm succes" der blokklijsten	"	6
Uitgave van brochure der C.P.N. getiteld "Mouterij in de tropen" aangekondigd	en "	7 8
Tweede E.V.C.-congres (31 Aug. t/m 3 Sept.1949); zuivering aanstaande?	"	8
Protest-Estafette van het A.N.J.V.	en "	9 10
Wereldjeugdfestival en Wereldjeugdcongres te Budapest; voorbereidingen door het A.N.J.V.	"	10
Communistische jeugdkampen in Frankrijk	"	10
Landdag der Nederlandse Vrouwen Beweging ter viering van haar derde verjaardag	en "	11 11
Rondreis van Theun de Vries, voorzitter van "Nederland-U.S.S.R." door de Sowjet-Unie	"	12
De Ver. "N.-U." protesteerde tegen de vertoning van een h.i. Sowjet-vijandige film en organiseerde "tegen-voorstellingen"	"	13
"De Nieuwe Kroniek", een veertiendaagse nieuwsbrief van Mr.H.P.L.Wiessing	"	13
"Perhimpunan Indonesia"	"	16
"Komité Persiapan Perajaan" treft voorbereidingen voor de deelneming van Indonesiërs aan festival en congres te Budapest	"	16
De Chinese Studentenvereniging "Chung San Hui"	"	17
Het Chinese blad "Houa Kiao Che Pao" verwekt stemming voor het nieuwe China	"	17

I. COMMUNISME INTERNATIONAAL.

Het optreden van de communisten in het vóór het IJzeren Gordijn gelegen deel van Europa bleef tekenen van matheid vertonen. In het algemeen maakte de C.P.N. daarop geen uitzondering.

De beperkte communistische propaganda voor de in Juni j.l. gehouden gemeenteraadsverkiezingen vermocht geen opmerkelijke onleving der activiteit hier te lande te veroorzaken.

Ofschoon het zeteltotaal der C.P.N. in de gemeenteraden, vergeleken met 1946, werd gehalveerd, is de positie dezer partij in verhouding tot de stembuscijfers van 1948, stationnair gebleven.

Onder verwijzing naar de recente communistische successen in China en de ontwikkeling van de toestand in Midden- en Oost-Europa, handhaaft de C.P.N. haar propaganda en verklaart, dat niets ter wereld de zegevierende opmars van het communisme kan tegenhouden.

Radio Moskou merkte aan de vooravond van de gemeenteraadsverkiezingen in Nederland op, dat de uitspraak van de kiezers in enige noordelijke gemeenten vernietigend was voor de Partij van de Arbeid. De kiezers, aldus het voorbarige commentaar, gaven hun stem "voor het programma van de communisten, die metter-
"hand strijden voor het staken van de oorlog in Indonesië, tegen
"het agressieve Noord-Atlantische Pact, voor woningbouw in plaats
"van kazernebouw, voor hogere lonen en lagere prijzen, voor goed
"en goedkoop onderwijs, voor het beteugelen van de reactie, voor
"het verdedigen en uitbreiden van de democratische rechten en
"vrijheden". (Utzending Radio-Moskou 16-6-1949).

De mistekening van de toestand bleek voorts uit de bewering, dat de Nederlandse reactie geen middelen schuwde om de vooruitstrevende mensen in het land, met aan de spits de communisten, die voor de rechten van de werkers opkomen, in hun activiteit te hinderen.

"De afrekening met de voorzitter van de E.V.C., Berend Blokzijl, die aan de vooravond van de verkiezingen tot gevangenisstraf werd veroordeeld, bevestigt het woeden van de reactie "en het vervolgen van progressieve elementen, waarover onze
"luisteraars uit Nederland schrijven" (Radio-Moskou 4-6-1949).

Blokzijl werd, zoals bekend, onder beschuldiging van overtreding der Nederlandse deviezenvoorschriften (geldoverdracht aan Franse stakers) tot een geldboete veroordeeld, tegen welk vonnis hij in hoger beroep ging.

De landelijk voorzitter der E.V.C., Blokzijl voornoemd, werd inmiddels met vertegenwoordigers van de Sowjet-Unie, Frankrijk, Italië, Tsjecho-Slowakije, Finland, Tunis, Ceylon, China en Zuid-Amerika gekozen in het presidium van het Wereldvakverbond (W.V.V.). Het Verbond houdt van 29 Juni t/m 10 Juli zijn 2e congres te Milaan. In deze door communisten overheerste internationale organisatie kwam het, naar men weet, tot een breuk. Onder meer is in Maart 1949 het Nederlands Verbond van Vakverenigingen (N.V.V.) uitgetreden.

Het W.V.V. heeft bij de aanvang van zijn congres te Milaan nogmaals duidelijk gemaakt, dat het de "vredescampagne" van de Sowjet-Unie volledig ondersteunde.

De algemeen secretaris, de Franse communist Louis Saillant, achtte de wereld bedreigd door een algemene economische crisis

en een derde wereldoorlog, tenzij deze door een verenigde, georganiseerde actie van de werkers zou worden voorkomen. Hij noemde beide gevaren uitingen van de heerschappij van het monopoliekapitaal. Het W.V.V. moest bij zijn komende actie rekening houden met deze factoren, welke ongetwijfeld tot wijdverbreide sociale conflicten zouden leiden.

Berend Blokzijl schreef naar aanleiding van dit tweede W.V.V.-congres, dat de met het kapitalisme verbonden rechtse vakbewegingsleiders in 1945 met leedwezen hadden berust in de oprichting van het Wereldvakverbond, welke zij niet konden verhinderen. Daarna zouden zij hebben getracht dit lichaam voor hun doelstellingen te gebruiken. Toen die pogingen mislukt waren, streefden zij naar de vernietiging van het W.V.V. De makers van de oorlogsplannen - de scheppers van het Marshall-plan en het Atlantisch Pact - zagen, aldus Blokzijl, in een krachtig Wereldvakverbond een bedreiging voor hun sinistere plannen. (Waarheid 25-6-1949).

Een zelfde geest ademde een artikel van Blokzijl in "Politiek en Cultuur" (Juni 1949), waarin hij zich, meer gepreciseerd, o.m. richtte tegen de leiders van het N.V.V. Genoemd verbond had verzuimd "in overeenstemming met de besluiten van het W.V.V. te protesteren tegen de gepleegde gruwelen in Griekenland en liet na hulp en bijstand te verlenen aan de Griekse "zeelieden, indien deze tot in Nederlandse havens vervolgd werden door het politieregime van hun land". Het N.V.V. had de koloniale oorlog in Indonesië gesteund in strijd met de doeleinden van het W.V.V., behelzende "het voortzetten van de strijd tegen de reactie en voor de volledige uitoefening van de democratische rechten en vrijheden van alle volkeren".

Het is, volgens Blokzijl, de taak van alle "partijgenoten" voornamelijk de leden van het N.V.V. tot het inzicht te brengen, dat zij zich niet mogen laten scheiden van de werkers in andere landen van de wereld. Bij voortdurend moet in het N.V.V. geijverd worden voor wederaansluiting van deze organisatie bij het W.V.V. en het tot stand komen van de vakverenigingseenheid in ons land.

De aanbevelingen van Blokzijl zijn volledig afgestemd op een passage van de December-resolutie van het partijbestuur der C.P.N. (Waarheid 18-12-1948), luidend:

"De Partij acht het nodig de strijd voor de fusie van de E.V.C. met het N.V.V. onvermoeid voort te zetten, met het doel de vakbewegingseenheid op de grondslag van de vakverenigingsdemocratie en het behoud van de aansluiting bij het Wereldvakverbond te verwezenlijken. De weg daartoe leidt over de samenwerking der arbeiders van alle organisaties in de bedrijven".

Uit het vorenstaande blijkt tevens, dat de communistisch georiënteerde vakbeweging zowel internationaal als nationaal is ingeschakeld in de onder Moskou's toezicht voortgezette vredescampagne. Hierop duidt eveneens, dat de voorzitter van de vakbonden der U.S.S.R., Koesnetsow, op het congres der W.V.V. te Milaan een referaat heeft gehouden over de strijd voor de vrede. Hij wilde een internationale vredesdag met massale demonstraties tegen de oorlogsdrijvers, tegen het bestaan van fascistische regimens in Spanje en Griekenland, tegen de koloniale oorlogen in

Viët-Nam, Indonesië en Malakka en tegen de aanslagen op de vakverenigingsvrijheden. Dit voorstel zal aan de permanente commissie van het Wereldvredecongres ter hand worden gesteld.

Ook op andere wijze zullen de communisten pogen hun internationale "vredesoffensief" met succes te bekronen.

De Welvaart-Comité's, bedoeld als centra van anti-Marshall-activiteit, toonden in Nederland generlei levensvatbaarheid. De communistische initiatiefnemers slaagden er dientengevolge evenmin in bedoelde comité's te bundelen tot een "volksbeweging", waarmede Moskou het spontane verzet in verschillende landen tegen het zgn. Amerikaanse imperialisme eventueel had kunnen aantonen.

Ondanks het geleden fiasco werd het donkbeeld van de Welvaart-comité's in het communistische kamp niet losgelaten.

Verwacht wordt, dat deze comité's in Nederland met een opzet, die breder is dan hun oorspronkelijk sociaal-economische doelstelling, opnieuw te voorschijn zullen komen. Mogelijk zouden zij als Vrede- en Welvaart-Comité's kunnen optreden met het strikte consigne om het communistische karakter te bemantelen. De C.P.N.-ers dienden dan niet op de voorgrond te treden, aangezien niet-communisten anders al bij voorbaat zouden worden afgeschrikt. Het succes van Vrede- en Welvaart-Comité's zou in hoge mate afhankelijk worden van het leggen van contacten met lieden van uiteenlopende politieke en maatschappelijke schakering.

In dezelfde geest werkte Haakon Stotijn reeds in het voorjaar 1949, fungerend als secretaris van het Nederlandse Organisatiecomité van het Wereldcongres voor de Vrede te Parijs. Ook dit Comité suggereerde in woord en geschrift, dat het Vredescongres zeker geen uitgesproken communistische aangelegenheid was. (Vide overzicht No. 4-1949, blz. 2 en 3). Vandaar dat het dezerzijds nuttig wordt geacht aan verdere vredesactiviteit van die kant de nodige aandacht te blijven besteden. Hetzelfde advies kan gelden voor de vertegenwoordigers van bloklijsten voor "Vrede en Welvaart", die bij de jongste gemeenteraadsverkiezingen, mede met steun van communisten, in enkele gemeenten werden gekozen.

De communisten zetten hun strijd voor de vrede en tegen het Marshall-plan en de daaruit voortvloeiende E.C.A. (Economic Coöperation Administration) op nog andere manier voort. Zo waren in Nederland onlangs enkele symptomen van ondermijningsplannen terzake waargenomen. Communistische cellen dienden in daarvoor in aanmerking komende bedrijven stakingen te forceren, teneinde te bewerkstelligen, dat industriële orders uit het buitenland niet meer in Nederland worden geplaatst. Ontslagen, welke als gevolg van stakingen van dien aard konden worden verwacht, zouden sympathiestakingen kunnen uitlokken. Werkwilligen behoorden zo nodig met geweld uit de fabrieken geweerd te worden. Dezerzijds kon niet worden vastgesteld of deze voornemens reeds in de praktijk enig effect sorteerden.

Wederom veroorzaakten communistische demonstranten, thans in Den Haag en Amsterdam, wanordelijkheden tijdens de vertoning van de film "Het geval Gouzenko" (Het IJzeren Gordijn). Voor zover tot dusver bekend werd, stelden de betogers zich individueel verantwoordelijk voor de eventuele gevolgen van hun agitatie. Terzake kon worden geconstateerd, dat de leden van de vereniging "Nederland-U.S.S.R." zich voornamelijk bemoeiden met de opstelling en verspreiding van pamfletten. Het krachtdadige protest kwam daarentegen van C.P.N.'ers. Dezerzijds kon worden vastgesteld, dat aan dit militante optreden suggesties en instructies ten grondslag lagen, afkomstig van de zich op de achtergrond houdende communistische partij. Aan de demonstraties werd internationaal reliëf verleend door een diplomatieke stap. Volgens "De Waarheid" had de Sowjet-Russische ambassadeur in Den Haag namelijk officieel protest ingediend tegen de vertoning van de onderhavige film. In Frankrijk werd ze uit de roulatie genomen. Erkend werd, dat muziek van de Sowjet-Russische componist Shostakovitch in bedoelde film zonder zijn toestemming was gereproduceerd. De eis tot stopzetting der openbare vertoning werd deswege ingewilligd.

II. ACTIVITEIT C.P.N. (DE WAARHEID).

De uitslag der jongste gemeenteraadsverkiezingen werd door de C.P.N. met gemengde gevoelens ontvangen. Deze stembusuitslag gaf, naar het oordeel van haar Dagelijks Bestuur, een spiegelbeeld van het dagelijkse werk van de partij op alle gebieden. Daarom achtte het D.B. een kritische en gedetailleerde bespreking ervan noodzakelijk, "welke door praktische maatregelen moet worden gevolgd, teneinde gebleken zwakten op te heffen".

Derhalve werd besloten de districtsbesturen bijeen te roepen en een zitting van het Partijbestuur in Juli te organiseren.

Bij het treffen van maatregelen ter opheffing van gebleken zwakten bleef de Resolutie van het Partijbestuur van December 1948 richtsnoer, aldus werd terzelfdertijd medegedeeld.

Het was waarschijnlijk geen toevallige omstandigheid dat, onmiddellijk vóór het houden van de jongste verkiezingen, het C.P.N.-maandblad "Politiek en Cultuur" een agressief artikel van G.Harmsen bevatte over "De ontwikkeling van het trotskisme".

De December-resolutie hield zich met dit Trotskisme in evenzeer afwijzende zin bezig als de vorengenoemde medewerker van het communistische blad. Harmsen is (onder Chris Smit) in het bijzonder belast met de scholing van C.P.N.-kader. Vandaar dat aan zijn uitspraken zekere autoriteit moet worden toegekend. Het artikel wekt de indruk, dat de "gebleken zwakten", waarover het Dagelijks Bestuur rept (Waarheid 2-7-1949) in belangrijke mate zullen worden geweten aan het verguisde Trotskisme. Volgens Harmsen is het geen politieke stroming, maar is het geworden tot banditisme. Hij voorspelt, dat het einde van het kapitalisme, dat voor zijn ondergang staat, tegelijkertijd het einde zal betekenen "van dit kankergezwell der arbeidersklasse".

In hetzelfde artikel heeft Harmsen zich verontwaardigd getoond over het Trotskistische verzet, met name in Engeland (Socialist Appeal 1942) en Nederland (Sneevliet in "Spartacus" 1941), tegen de imperialistische veroveringsoorlogen.

Harmsen beantwoordt in "Politiek en Cultuur" (1949) de vraag:

"Wat betekenen deze woorden echter in de praktijk?", met de opmerking: "Indien de Engelse arbeidersklasse deze politiek zou volgen, zou zij door sabotage van de oorlogsproductie en het versmelten van binnenlandse strijd de weg vrijmaken voor de onderdrukking van Engeland door het Hitler-fascisme".

"Ook in Nederland", aldus Harmsen, "voerden de trotskisten in het blad Spartacus onder leiding van Sneevliet dezelfde politiek". Na een desbetreffend citaat volgt Harmsen's commentaar: "Dat is dus precies wat Hitler wilde, de onderlinge strijd, opdat het nationale verzetsfront verzwakt en gebroken zou worden".

De schrijver in "Politiek en Cultuur" verzuimde echter te memoreren, dat het mede de Engelse communisten waren, die de Britse oorlogsinspanningen hebben gesaboteerd, zolang het niet-aanvals- en vriendschapspact tussen nazi-Duitsland en de Sowjet-Unie officieel van kracht was. Evenmin herinnerde de plv. schoolingsleider der C.F.N. aan het artikel, dat in Juni 1940 merkwaardig genoeg ook in "Politiek en Cultuur" werd afgedrukt, met o.m. de volgende passage:

"De Sowjet-Unie heeft, geleid door de vooruitziende blik van Stalin, reeds bij het begin van deze oorlog de valse Britse intriges ontmaskerd en doorkruist. Zij dacht er niet aan de kastanjes uit het vuur te halen voor de heren van de Londense City, zoals helaas door de schuld van de Geer-Albarda het Nederlandse volk heeft moeten doen. De Sowjet-Unie zag terecht in het Brits-Franse imperialisme de machtigste vijand van het mensdom".

Door beide uitspraken van hetzelfde blad (Juni 1940 en Juni 1949) werd duidelijk, dat de communisten zich over het "nationale verzetsfront" eerst zorgen maken als de Sowjet-Unie daarentrent richtlijnen verstrekt. Vóór Juni 1941 ging het tegen het Frans-Britse imperialisme, later tegen het Hitler-fascisme en thans tegen het Brits-Amerikaanse imperialisme.

Ook in talrijke verkiezingsredevoeringen van kopstukken der C.F.N. kwam in de jongste verslagmaand tot uiting, dat de Partij haar rijen wil zuiveren van "trotskistische en andere verraderlijke elementen". De verboden vijandigheid harer functionarissen tegenover "afwijkingen" werd getypeerd door Paul de Groot in eigen persoon. In een Amsterdamse kaderbijeenkomst, bijgewoond door circa 500 C.F.N.'ers, deed hij bijv. over de dissident geworden communist Gerrit Roorda (Vide vorig maandoorzicht) een scheldkanonnade losbarsten. Roorda was geen echt communist, hij was een spion van de reactie, een politieagent, een figuur als voorheen Van Burink uit Rotterdam, een collaborateur, kortom Roorda haatte de partij en de partijleiding. Ofschoon de kwestie Opsterland niet zo belangrijk was, mochten deze dingen niet meer voorkomen, zei De Groot.

Fred Schoonenberg, hoofdredacteur van "De Waarheid", merkte echter d.d. 4-6-1949 te Gorredijk (gem. Opsterland) in een verkiezingsrede op, dat, indien de groep onafhankelijke communisten aldaar er in zou slagen een wig in de gelederen van de C.P.N. te drijven (wat inderdaad is gelukt) de reactie alles in het werk zou stellen om deze wig steeds dieper in de aanhang van de C.P.N. te drijven. Dit zou voor de arbeidersklasse een geweldige verzwakking in het politieke leven betekenen.

Over de blokljst, (in hoofdstuk I reeds aangestipt) merkte de algemeen partijsecretaris op, dat ze een "enorm succes" bleek. Al was de naam van zo'n lijst niet communistisch, de kandidaten waren het wel. Deze mensen werden gekozen onder de leuzen: "Woningen in plaats van kazernes" en "De troepen terug". Wat kon men communistischer wensen? vroeg De Groot zijn gehoor.

Inmiddels werd de verwachting van de Partijsecretaris, dat de C.P.N. in Amsterdam de eerste partij zou worden, niet bewaarheid. Voor de vele verdachtmakingen, waaraan de woordvoerders der C.P.N. zich tijdens de verkiezingscampagne schuldig maakten, gaf Paul de Groot deze verklaring: Het was voor de C.P.N. onmogelijk om de strijd tegen de reactie goed te voeren zonder de persoonlijke discriminatie van haar aanvoeders en leiders. Het was niet voldoende de beginselen van de tegenpartij te bestrijden. De Groot noemde dat ook in feite onmogelijk, want de leiders van de andere partijen hadden geen principes. Zij waren allen huichelaars en door en door corrupt. Iedere minister had zijn eigen motorboot en een bankkonto in Amerika. En daarvoor verkochten zij, ook de zogenaamde fatsoenlijke, hun ziel en zaligheid.

De onafwendbare komst van crisis en massale werkloosheid vormde met het hiervoren vermelde genre aantijgingen het tweede hoofdmotief in de voorlichting vanwege de C.P.N. "De revolutionnaire opleving komt, omdat de crisis komt". De geschiedenis van de arbeidersbeweging bewees, dat een teruggang haast altijd werd gevolgd door een krachtige opleving. Inderdaad was er, aldus een bekend partijfunctionaris, in landen als Nederland, België, Denemarken en Noorwegen van een zekere teruggang van de communistische invloed sprake, maar er was geen sprake van vernietiging van deze invloed. De strijd tegen "parasieten" bleef echter eerste noodzaak.

Jan Bork (Johan Heinrich van Bork) verklaarde in een openluchtbijeenkomst te Leiden (20-6-1949), dat de communisten zich niet in de hoek zouden laten drukken. In de oorlog hadden zij geleerd wat ondergronds werk was. Ook zij konden met een stengun omgaan. Dezelfde spreker wilde in een openbare C.P.N.-vergadering te Nieuwe Schans (12-6-1949) nog wel "als een geheim verklappen", dat de oorlog tussen de Sowjet-Unie en Amerika en Engeland ongeveer drie maanden geleden bijna een feit was geweest. Doordat Stalin echter op het juiste moment met Truman contact had opgenomen, was de oorlog voorkomen.

Het Tweede Kamerlid Jan Haken merkte te Sneek in een openbare C.P.N.-bijeenkomst (8-6-1949) op, dat de C.P.N. al eens voor de rechter was gedaagd, omdat zij in een manifest de mening had geuit, dat aan de handen van Beel en Drees bloed kleefde. Haken voegde hieraan toe, dat hij deze mening ook thans nog volkomen

onderschreef. Voor de wraakheden, welke door de Nederlandse troepen met goedvinden van de legerleiding zouden zijn bedreven, stelde het Kamerlid Haken de minister-president en de minister van buitenlandse zaken verantwoordelijk. Spreker nodigde "de stille politie", zo deze in de zaal aanwezig mocht zijn, uit om verschillende van zijn uitlatingen maar te noteren.

De verkiezingen zelf verliepen zonder incidenten, evenals de voorafgaande propagandabijeenkomsten. Te Enschede kwam het alleen tot een schermutseling tussen communistische betogers en militaire politie. Deze arresteerde een burger, die als militair verkleed had plaatsgenomen op een der propagandawagens van een C.P.N.-verkiezingsoptocht.

Hoewel Paul de Groot de persoonlijke discriminatie van politieke tegenstanders onvermijdelijk had genoemd, was de toon der massaal verspreide verkiezingspamfletten van de C.P.N. gematigd. Kennelijk had de verwoede anti-Vorrinkcampagne van 1948, waarvan de partijsecretaris de geestelijke vader was, al te wrange vruchten voor de C.P.N. afgeworpen. In 1949 zocht de schriftelijke verkiezingspropaganda der communisten het meer in een aanval op het partijcomplex der democratische socialistische en andere groeperingen. De P.v.d.A. stond, aldus werd in het pamflet "Uw stem zij een daad" vastgesteld, onvoorwaardelijk achter het Marshall-plan en het Atlantisch Pact, "werktuigen van het Amerikaanse dollarkapitaal tot het veroveren van de wereldheerschappij door middel van een derde wereldoorlog tegen de Sowjet-Unie".

Ook het vlugschrift getiteld "Aanval op het communisme mislukt" zocht zijn kracht minder in een insinuerende dan wel in een overredende betoeftrant.

In een bijdrage met opvallende typografische opmaak, met een reproductie naar een tekening van "De Zeven Provinciën", heeft "De Waarheid" (25-6-1949) de spoedige uitgifte van een nieuwe brochure der Communistische Partij getiteld "Muiterij in de tropen" aangekondigd. De brochure geeft, aldus de toelichting in het partijdagblad, een spannende beschrijving van de historische tocht van het oude pantserschip "De Zeven Provinciën" langs de Westkust van Sumatra "in het gedenkwaardige jaar 1933, toen Hitler in Duitsland aan de macht kwam, maar in Indonesië grote gebeurtenissen van andere aard plaats hadden".

De brochure zou zijn geschreven naar aanleiding van een relaas van oud-Korporaal-machinist Maud Boshart uit Rotterdam, die in de dagen van de muiterij aan boord van "De Zeven Provinciën" voer. Boshart is een der drie E.V.C.-afgevaardigden, die onlangs in Moskou het vakverenigingscongres als genodigde bijwoonde.

De redactie van "De Waarheid" acht bedoelde brochure "in verband met de huidige situatie" van ongewoon groot belang. Hetzelfde blad, alsmede enige officiële woordvoerders der C.P.N. uitten nog zeer onlangs hun bewondering voor "de guerilla van het Indonesische volk", Sukarno en Hatta werden de verraders

van hun volk genceemd, omdat zij zich bereid hadden verklaard met de Nederlanders te onderhandelen (spreekbeurt van J.H. van Bork, 12-6-1949 te Nieuwe Schans).

Paul de Groot, de algemeen partijsecretaris der C.P.N., heeft als officieel afgevaardigde te Sofia de begrafenis bijgewoond van Dimitrov, in leven minister-president van Bulgarije. Dimitrov was vóór de oorlog na het geruchtmakende Rijksdagbrandproces een vooraanstaande figuur in de Komintern. "De Waarheid" memoreerde bij de dood van Dimitrov, dat hij in 1934 naar Rusland vertrok. Van zijn activiteit aldaar tot aan 1945 heeft het C.P.N.-orgaan met geen woord gerept.

III. NEVEN- EN MANTELORGANISATIES DER C.P.N.

Eenheids Vakcentrale - De E.V.C. zal met de partij, waarvan haar voormannen politieke consignes krijgen, waarschijnlijk een zuivering moeten ondergaan. De Eenheidsvakcentrale schijnt zich te willen ontdoen van leden, die een van de C.P.N. afwijkend politiek inzicht kenbaar maken. Een daartoe strekkend voorstel zal in behandeling worden genomen op het tweede E.V.C.-congres, dat 31 Augustus a.s. te Amsterdam begint. In een ontwerp-resolutie zegt het Hoofdbestuur van de E.V.C. t.a.v. de Trotskisten van de R.C.P., van de Vlamgroepen e.d.:

"Zij zijn allen toegetreden tot de E.V.C. om er te wroeten en ondermijningswerk te verrichten, dat de reactie ten goede komt. In conflicten tonen zij zich ondanks hun radicale taal de handlangers der ondernemers en brengen zij twijfel en verdeeldheid onder de werkers".

De bedoelde ontwerp-resolutie stelt verder o.m. vast, dat de E.V.C. door de ondernemers en de overheid niet als onderhandelingspartner erkend wordt. Het succes van een door haar geleide stakingsactie kwam veelal eerst later tot uiting en werd dan op rekening van de Unie-besturen geschreven, zoals bijvoorbeeld het geval was bij het Amsterdamse havenbedrijf, "waar de arbeiders na staking f.2.64 per week loonsverhoging ontvingen".

Doch er zijn, aldus de E.V.C. ontwerp-resolutie, ook gevallen, waarin bestuurders poogden stakingen tegen te houden of te remmen. Als voorbeeld werd aangehaald het optreden van Hoofdbestuurleden van E.V.C.-Transport bij de Amsterdamse havenstaking, van E.V.C.-Metaal tijdens de stakingen bij de N.D.S.M. en van Bouwvak bij het stucadoorsconflict.

Vastgesteld werd, dat er in de E.V.C. nog reformistische tendenzen aanwezig zijn, waardoor de E.V.C. het vertrouwen van de arbeiders kan verliezen. Kennelijk slaat deze passage o.a. op een figuur als Dirk Kleinsma van E.V.C.-Transport.

Teneinde er zeker van te zijn, dat op het a.s. congres alleen afgevaardigden verschijnen, die geen bezwaar zullen hebben de gevraagde volmachten te verlenen, heeft het Hoofdbestuur der E.V.C. aan de diverse afdelingsbesturen kandidaten voorgedragen.

Alleen "bij zeer ernstige bezwaren tegen de candidaat" zou diens candidatuur mogen worden afgewezen.

De geruchten over zuivering hebben reeds opschudding veroorzaakt en verzet doen rijzen, inzonderheid in de Haagse afdeling van de A.B.W.B., de bij de E.V.C. aangesloten bedrijfsbond van bouwvakarbeiders. Hier moet afgewacht worden of het tot reorganisatie komt zoals het E.V.C.-Hoofdbestuur deze voorstaat, dan wel tot afscheiding.

De eerste congreszittingen der E.V.C., in de avond van 31 Augustus, worden ingeleid met een "dag van de werkende jeugd" en met een grote E.V.C.-jeugddemonstratie door Amsterdam. Ongeveer duizend jongeren zullen als afgevaardigden hun moeilijkheden en verlangens aan het congres voorleggen.

De bij de E.V.C. aangesloten Algemene Bedrijfsbond van Transportarbeiders (A.B.T.) verspreidde eind Juni j.l. in de Amsterdamse haven een "Havenbulletin". Daarin werd ruim vier maanden na afloop van de havenstaking in de hoofdstad teruggegrepen naar "de overwinning der havenarbeiders" (zie hiervoren). Een en ander hield kennelijk verband met de onlangs vernieuwde collectieve arbeidsovereenkomst voor het havenbedrijf en was bedoeld als een tegenactie, teneinde de invloed van de Uniebonden te verzwakken. Aan de haatzaaiende politiek der Uniebestuurders moest een krachtig halt worden toegeroepen, wat mogelijk werd geacht. Immers de havenarbeiders, hoe zij ook georganiseerd zijn, hadden geen haatgevoelens jegens elkander. Zij hadden alleen gemeenschappelijke belangen. Het is, aldus het bulletin, de regering, die de lonen vaststelt. Eisen voor loonsverhoging vielen derhalve binnen het gebied der politiek. De A.B.T. deed inderdaad aan politiek gericht op de belangen der arbeiders. Vandaar dat deze E.V.C.-bedrijfsbond opwekte tot eensgezindheid tegen "de Goebbels-propaganda der Uniebestuurders".

De E.V.C. gaf in de afgelopen verslagperiode een brochure (32 p.) uit over "De Samenzwering tegen het Wereldvakverbond". Het geschrift richt zich vooral tegen Kupers e.a., die de "vijanden van de werkende bevolking" heetten te helpen en die bereid bleken "naar het pijpen van Amerika te dansen".

A.N.J.V. - Bij voortdurende bleef dit verbond zich onder de communistische hulporganisaties onderscheiden door zijn activiteit. Ook in de jongste verslagperiode kwam zulks tot uiting in een intensief verenigingsleven.

Het Pinksterkamp te Hierden (gem. Harderwijk) werd geopend door Marcus Bakker. Het stond met zijn 800 à 900 deelnemers in het teken van de "bevrijdingsactie" voor enkele in arrest gestelde A.N.J.V.'ers. Ongeveer 400 kampeergasten volgden een gedachtenwisseling tussen hoofdbestuurder Bakker voornoemd en een theologisch student uit Amsterdam over godsdienst en communisme.

Het A.N.J.V. begon in Juni met de uitvoering van een "protest-Estafette"-plan. Het verbondsbestuur riep "alle jonge mensen, die een wereld willen bewonen, waar vrede en rechtvaardigheid het leven tot een vreugde maken", op hun mening te zeggen over de veroordeling van Eric Mol en Piet Langendijk, de arrestatie van Theo Mulder en Joep Groffen en de terugzending van de 7 December-divisie.

Deelnemers aan deze protest-estafette werd verzocht over deze onderwerpen of over één daarvan hun oordeel schriftelijk te geven. Al deze meningen zouden in grote boeken worden ingeplakt.

Uit alle hoeken van het land moest een stroom van protesten komen "die door de A.N.J.V.'ers van de ene stad naar de andere worden overgebracht, tot zij uiteindelijk samenkomen in "Den Haag, waar zij zullen worden aangeboden aan de Minister-"President".

De enquête-strookjes voor deze protest-estafette bevatten o.m. de aanduidingen: beroep, woonplaats, leeftijd en naam of handtekening.

Tijdens het hiervoren vermeld Pinksterkamp maakte het A.N.J.V. een begin met het gratis verstrekken van speciale felicitatiekaarten voor Gerrit van Praag. Deze moesten hem op zijn verjaardag (11 Juni) in de gevangenis toestromen, om hem te tonen, hoezeer zijn moedig optreden voor de rechtbank werd bewonderd.

Zelfstandig of in samenwerking met andere uiterst linkse groeperingen, zoals O.P.S.J. en "Perhimpunan Indonesia", ageerde het A.N.J.V. ook plaatselijk. Aan het zgn. militaire werk wordt in de huidige omstandigheden bij voortdurende de grootste aandacht besteed. Voor zover tot heden kon worden vastgesteld, propageert het Verbond daarmee onder de opkomende macht de onverzoenlijke klassestrijd. Het tracht de aanwezig geachte conflictstof zoveel doenlijk uit te buiten voor zijn revolutionaire doeleinden. Aan individuele dienstweigering hechten leidende A.N.J.V.-instanties geen waarde. De toestanden zouden echter, niet het minst door aanhoudende agitatie van het A.N.J.V., rijp moeten worden gemaakt voor uiteindelijke massale dienstweigering.

Voor de C.P.N. betekenen deze revolutionaire jongeren een gewaardeerde stoottroep; zijn strijd lust wordt mede aangewend voor het bedrijfswerk. In de industriële sector zal stellig met een toenemende activiteit rekening gehouden moeten worden.

Het A.N.J.V. werd mede betrokken bij de voorbereidingen van het Wereldjeugdfestival (Aug. 1949) en het Wereldjeugdcongres (2 - 8 Sept. 1949).

Budapest rekent op omstreeks 250 deelnemers uit Nederland. Gelden voor deelneming moeten worden gestort ten name van Marcus Bakker, een der kopstukken van het Nederlands Festival Comité 1949. Voorts zal worden getracht gelden bijeen te brengen om de beste werkers van de organisaties, aangesloten bij de Wereld Federatie van Democratische Jeugd (W.F.D.Y.) en bij de Internationale Studenten Unie (I.U.S.) in staat te stellen aan het Festival-deel te nemen. De W.F.D.Y. heeft nog voor andere internationale ontmoetingsplaatsen gezorgd. Het communistische Franse Comité van Democratische Jeugd zal minstens vier kampen in Frankrijk openen. Daar zullen jongelui, die niet naar Budapest gaan, elkander kunnen treffen in de periode van 15 Juli tot 15 September a.s. Het Franse comité is te Parijs gevestigd op het secretariaatsadres van de W.F.D.Y.

A.B.C. - De jonge Arbeiders Bond voor Cultuur, voortgekomen uit de strijdorganisatie Radio Werkend Nederland, kon nog niet in goede conditie komen. Het gebrek aan kader, tekort aan scholing, alsmede de opzet om van de A.B.C. geen strijdorganisatie te maken, hebben een brede ontblooiing tot heden ernstig belemmerd.

R.W.N., ofschoon slordig beheerd, had in tegenstelling met de Bond vat op brede massa's arbeiders. Slechts in de grote steden, in het industriële gedeelte der provincie Groningen, in Twente, de Zaanstreek en Zuid-Limburg kon de A.B.C. tot nu toe enige activiteit tonen. R.W.N. bekleedde in het Limburgse mijngebied een uitzonderingspositie, want deze stichting had eertijds een aanzienlijk grotere aanhang dan de C.P.N. Met de A.B.C. schijnt dat niet meer het geval te zijn. Ook in dat deel van ons land slonk de belangstelling voor de Arbeidersbond voor Cultuur aanmerkelijk.

Het Partijbestuur heeft nochtans in de afgelopen maand enig profijt getrokken van zijn samenwerking met de A.B.C. Ter ondersteuning van de verkiezingsactie in Limburg en ter versteviging van de culturele en politieke banden met de partijgenoten in Zuid-Limburg verleende de Bond zijn medewerking aan het optreden van het Arbeiderszangkoor "Morgenrood", aangesloten bij de Bond van Socialistische Zang- en Muziekverenigingen in Nederland. De zangers en andere deelnemers vertrokken met zes autobussen uit Amsterdam. Zij werden in Heerlen en omstreken geloogd. Te Brunssum was een ontvangstcomité aanwezig. In 1950 zou men de communistische zangers in contact willen brengen met Belgische kameraden. Ook in Valkenburg heeft "Morgenrood" een verkiezingsmeeting der C.P.N. opgeluisterd.

N.V.B. - De Nederlandse Vrouwen Beweging hield 26 Juni j.l. een landdag om haar 3-jarig bestaan te vieren. De bijeenkomst had een besloten karakter. Alleen leden en gezinsleden hadden toegang. De ongeveer 2000 aanwezigen waren uit vele delen des lands in tientallen autobussen of per rijwiel naar de kampeerplaats te Beekbergen gekomen. Deze landdag was kennelijk een onderdeel van de bekende communistische vredescampagne. Het bleek o.m. uit een toespraak van Julie Darras namens de U.F.F. (Union des Femmes Françaises) en van een vrouw uit Viêt-Nam (Thai Thi Lien). Beide toespraken in de Franse taal werden samengevat in het Nederlands vertolkt. Aan de deelnemers werd verzocht Piet Langendijk op zijn verjaardag (28 Juni) een prentbriefkaart te sturen. Hij vertoefde in het Huis van Bewaring in Den Haag als gevolg van door hem gevoerde vredespropaganda, aldus de toelichting.

De achtergrond van een groot podium bestond uit een ongeveer 3 meter hoge witte linnen wand, waarop een tekening was bevestigd van een aardbol met een vredesduif en daaronder de letters F.D.I.F. (de initialen van de communistisch georiënteerde internationale vrouwenfederatie); aan de zijkanten van dit podium het embleem van de N.V.B., geflankeerd door de Nederlandse en Franse vlag.

De landdag der N.V.B. besloot aan de Regering drie moties te zenden. In de eerste betuigden "2500 vrouwen" haar grote afkeuring voor de op grote schaal in Nederland plaats vindende

groentenvernietiging. Zij stelden voor te streven naar verlaging der groenteprijzen. In de tweede motie betoonden zij zich zeer verontrust over de huurverhogingen. Zij stelden voor de woningbouw krachtiger ter hand te nemen. Tenslotte verklaarden zij zich tegen uitbreiding van de bewapening. Zij drongen aan op een snellere demobilisatie van de 7 December-divisie en intrekking van het besluit tot herkeuring van afgekeurden.

"Nederland-U.S.S.R." - De WOKS, die reeds voor de oorlog bestaande staatsinstelling tot bevordering van de culturele en wetenschappelijke belangen van de Sowjet-Unie in het buitenland, pleegt vooraanstaande bestuurders van vriendschapsverenigingen in den vreemde een rondreis door Rusland aan te bieden. Deze invitatie is ook ten deel gevallen aan Theun de Vries, de nieuwe voorzitter van de ver. "Nederland-U.S.S.R."

Hij heeft enkele malen over deze gastvrijheid de loftrampet gestoken: "Men behandelt ons als koningen; we staan in de 'krant en spreken voor de radio. De mooiste plaatsen in de Schouwburg zijn voor ons".

Tijdens een ontvangst door schrijvers in hun club te Moskou werd op Theun de Vries een dronk uitgebracht door Boris Gorbatoev "daar hij mij niet schuldig achtte aan Indonesië en Benelux" aldus De Vries.

Radio-Moskou (30-6-1949) riep om, dat Theun de Vries met andere buitenlandse schrijvers Georgië, een van de zuidelijke Sowjetrepublieken, had bezocht. Hij prees vooral de arbeidslust van het Russische volk als de grootste aan de vrede bewezen dienst. Op 2 Juli hoopte hij weer in Amsterdam terug te zijn. Ten afscheid zeide hij: "Het ga U goed, volken van de Sowjet-Unie. Lang leve Uw unieke gids en leermeester Jozef Stalin".

In "De Waarheid" werd een korte reisnotitie van De Vries ingeleid met de mededeling, dat de schrijver Nederland vertegenwoordigde op de Poesjkinfeesten te Moskou. Hij woonde als voorzitter van "N.-U." ook de jaarvergadering bij van het Genootschap voor de studie der Sowjet-cultuur te Berlijn (Waarheid 2-7-1949). Te Berlijn merkte hij o.m. op, dat de hoop van alle vooruitstrevende mensen tegenwoordig gevestigd is op de vredespolitiek der Sowjet-Unie.

Diezelfde vredespolitiek achtten de leden van "Nederland-U.S.S.R." ernstig aangerand door de vertoning in Nederland van de film "Het geval Gouzenko" (Het IJzeren Gordijn).

In een vlugschriftje heeft "N.-U." thans naar aanleiding van de vertoning in Amsterdam, vastgesteld, "dat anti-Sowjetkringen het wagen het Russische volk te beledigen".

De bedoeling van de vertoning heette "angst en haat te verspreiden. Angst voor een land dat nog nooit een oorlog is begonnen of heeft uitgelokt. Haat tegen een volk, dat zijn beste zonen en dochters gaf in dienst van de mensheid".

Medegedeeld werd, dat de Vereniging "Nederland-U.S.S.R." tegen deze film positief stelling neemt. Verzocht werd aan de Burgemeester van Amsterdam en aan de Directeur van het theater een protestschrijven tegen het vertonen te zenden. Ook de vereniging had een dringende oproep gestuurd. Voorts werd in het pamflet opgewekt tot boycot en tevens tot het bijwonen van een

aantal tegen-voorstellingen, welke zouden tonen hoe het werkelijk in de Sowjet-Unie is.

Zondagmorgen (10 Juli) werden deze programma's in verschillende Amsterdamse theaters vertoond (o.a. Uitkijk, Cultura, Odeon, Kriterion, Olympia en Rex). In deze voorstellingen werd het optreden van sprekers (Theun de Vries, J. Engels, Mevr. Nel Visch, J. Hoogcarspel, P. Woordman en B. van Otegem) aangekondigd, alsmede van een aantal kunstenaars (Ru van Veen, Cor Swart, Hetty Beck, Else Mulder, Marie van Veen, Wya Gramberg) en van de Russische dansgroep "De Rode Ster". De titels der vertoonde films luiden: "In naam van het leven", "800 jaar Moskou", "De Jonge Garde", "De afgevaardigde van de Baltische Vloot" en "Sportparade".

Uit het vorenstaande is duidelijk geworden, dat men de tegenactie op brede grondslag heeft willen plaatsen zonder nochtans de ver. "Nederland-U.S.S.R." te compromitteren. Zij moet naar buiten een culturele organisatie blijven.

Een der leidende figuren van "Nederland-U.S.S.R." stelde vast, dat het niet op de weg der vereniging lag om in de bioscopen rumoer of wanordelijkheden te veroorzaken. Deze zienswijze werd door de recente manier van optreden bevestigd.

De namen van ruim veertig kunstenaars in Nederland werden d.d. 7 Juli j.l. afgedrukt in "De Waarheid". Zij protesteren, dat door de film "Het Geval Gouzenko" tegen een bevriende natie "valselijk geageerd" wordt.

Haakon Stotijn, secretaris van het Nederlands Organisatie Comité van het Wereldvredecongres (zie hoofdstuk I) richtte zich namens dit comité met een brief tot het gemeentebestuur van Amsterdam. Ook daarin werd aangedrongen op een verbod.

In het Indisch Instituut te Amsterdam heeft "Nederland-U.S.S.R." een Poesjkin-herdenking gehouden (20-6-1949). De Sowjet-ambassadeur, de gezant van Polen en diplomatieke vertegenwoordigers van vier satellietstaten waren aanwezig.

"De Nieuwe Kroniek" - Mr. H.P.L. Wiessing, medewerker van de Vrije Katheder, deed d.d. 10 Juni 1949 onder zijn persoonlijk beheer en hoofdelijke verantwoordelijkheid een nieuw blaadje verschijnen. Deze Nieuwe Kroniek wil volgens hem, t.a.v. het communisme dezelfde onbevangen voorlichting geven welke Mr. Tak zich eens in zijn oorspronkelijke Kroniek bij de opkomst van het socialisme ten doel stelde voor die stroming. In het eerste nummer deelde Mr. Wiessing mede kolomruimte te willen afstaan aan ernstige tegenstanders. De toon van deze veertiendaagse nieuwsbrief is een persoonlijke. De redacteur pretendeert als progressief man, niet gebonden zijnde door enig partijlidmaatschap, onbevangen tegenover de grote vraagstukken van het leven te staan. Zijn zienswijze is communistisch. De Nieuwe Kroniek wordt blijkens de aankondiging zonder materiële winst oogmerken uitgegeven door een gelijknamige stichting. De N.V. Sprekend Papier verzorgt de druk.

De Vereniging "Nederland-Polen" - In haar maandblad ter bevordering van de economische en culturele betrekkingen (Mei - Juni 1949) betrad ook deze vereniging het politieke terrein met

een uitvoerige bespreking van de Poolse film "De laatste Etappe", gewijd aan de nazi-terreur in het kamp Auschwitz (Oswiecim). De redactie oefent daar in de volgende bewoordingen o.a. critiek op de huidige leider van de Duitse sociaal-democraten Schumacher: "Het protegeren van Duitsland na het jaar 1918, de hulp aan de "Duitse reactionnaire krachten, aan de Hindenburgs, de von Papens, "de Brünings, de Schleichers, heeft slechts super-Hindenburgs, "aarts-von Papens, en Schleichers voortgebracht, wier belichaming "Hitler is geweest. Het terroriseren van de tegenwoordige Schu- "macher zal geen andere gevolgen hebben. Het kan alleen tot ge- "vaarlijke resultaten leiden. Deze gevaarlijke situatie treden "sommigen onbewust en anderen weer minder onbewust tegemoet. "Daarom is deze film een slag met de vuist op de tafel van de "kant dergenen die geen nieuwe oorlog wensen en geen nieuw "Oswiecim".

IV. ONAFHANKELIJKE JONGEREN BEWEGING.

In October 1947 verscheen het eerste nummer van "De Doorbraak". De redactie stelde het nieuwe blaadje voor als "het resultaat van een gevoerde actie, om de anti-militaristische en "de vooruitstrevende democratische arbeidersjeugd te combineren "tot een sterke strijdbare jeugdeenheid".

In "De Doorbraak" verenigden zich het orgaan "De Toorts" van een zich noemende links-katholieke jongeren formatie "De Toortsgroep" en het orgaan "Arbeidersjeugd". De Toortsgroep gaf enig levensteken door een kort protest tegen de eerste politio- nele actie in Indonesië aan de pers te zenden. "De Waarheid" stond daarvoor meer plaatsruimte af dan andere dagbladen in Ne- derland.

In Februari 1948 publiceerde "De Doorbraak" een "manifest "aan de strijdbare democratische jeugd tot vorming van de Voor- "uitstrevende Jongeren Beweging", waarin de behoefte aan een radicaal-socialistische partij werd geuit.

Deze Vooruitstrevende Jongeren Beweging (V.J.B.) wilde hen bijeenbrengen, die staan op het standpunt van radicaal anti-militarisme, strijdbare democratie en internationalisme. De V.J.B. mislukte van begin af aan. Zij vertoonde althans na het manifest geen teken van leven meer.

Een soortgelijk manifest werd Maart 1948 in "De Doorbraak" gepubliceerd, toen ten behoeve van de "Strijdbare Democratische Jeugd" (De Doorbraak). De S.D.J. (De Doorbraak) noemde zich daarin radicaal anti-militaristisch, strijdbaar democratisch, internationalistisch, partijloos, samenwerkingsgezind, dynamisch en de commune-gedachte toegedaan. (Commune: de gewelddadige op- standige beweging in Parijs na de Frans-Duitse oorlog van 1870/ 71).

Op bedoeld manifest werd een verwarde toelichting gegeven. Aan de S.D.J. (De Doorbraak) was een iets minder kort be- staan beschoren dan aan de V.J.B. In September 1948 werd de S.D.J. tijdens een weekend-bijeenkomst te Lunteren echter op haar beurt omgezet in een "Landelijke Werkcommissie Vrije Jeugd Conferenties" onder leiding van een dagelijks bestuur (advies- commissie).

Vocrel in anarchistische kring bleek deze Landelijke Werkcommissie, die evenals haar drie voorgangers wilde komen tot een grote, vrije jeugd-organisatie, belangstelling te wekken. Deze uitte zich in geldelijke steun van de Nederlandse Bond van Vrije Socialisten.

Ook deze vierde organisatie werd niet bestendig. Op 11 en 12 Juni 1949 werd in haar plaats de "Onafhankelijke Jongeren Beweging" opgericht. In het bestuur hebben dezelfde figuren zitting als in de voorgaande organisaties. De voornaamsten van hen zijn:

John G. van Veen, alg. voorzitter (richting "De Vlam");
Herman den Hartog, redacteur (anti-militarist - uiterst linkse richting);
Chris Cornelissen, secretaris (Vrije-Socialist);
Simon Redmeijer, lid Landelijk Bestuur (Vrije-Socialist).

In Juni 1949 startte de Onafhankelijke Jongeren Beweging. Haar financiële positie bleek niet rooskleuriger te zijn dan die van haar voorgangster. Uit de vijfvoudige wisseling van organisatie-vorm in ongeveer anderhalf jaar werd daarenboven duidelijk, dat ook de organisatorische bekwaamheden der leidinggevende personen veel te wensen overlieten.

Het huidige blaadje van de O.J.B. ("Maandelijks Contact-
orgaan" - Uitgeverij Karova) toont die gebreken al evenzeer. De bijdragen zijn doorspekt met quasi-geleerde termen. De samenstellers tonen daarin voorkeur voor het verkondigen van ingewikkelde theorieën en stellingen.

De Uitgeverij "Karova" werd door Herman den Hartog voornoemd opgericht en is zijn persoonlijk bezit. De apparatuur bestaat slechts uit enkele machines, nodig voor eenvoudig stencilwerk.

Geconcludeerd kan worden, dat de O.J.B. slechts een zwakke afschaduwing van een jongerenbeweging is. Tot nog toe is van enige activiteit der hiervoren aangeduide groepingen niet gebleken.

V. INDONESIË.

In het dagblad "De Waarheid" is bekend gemaakt, dat het "New China News Agency" te Londen de C.P.N. bedankt heeft voor het op blz. 2 van het vorige maandoverzicht vermelde telegram dezer partij aan de Chinese communistenleider Mao Tse Tung in verband met de "bevrijding" van Shanghai. Bedoeld persagentschap heeft aan de dankbetuiging toegevoegd, dat het telegram naar China is doorgezonden.

De belangstelling der C.P.N. voor de successen der communistische legers in China, waarvan reeds melding is gemaakt in het overzicht over de maand Mei j.l., is onder andere nog tot uiting gekomen tijdens een openbare cursusvergadering te Deventer, waar het oprukken van genoemde legers besproken werd en waarbij gebruik werd gemaakt van een grote landkaart van China. Gebleken is daar, dat er foto's van Mao Tse Tung vervaardigd

zijn, die aan de aanwezigen zijn verkocht ten bate van de "vrijheidsstrijd" in Indonesië. Op welke wijze de C.F.N. voornemens is de opbrengst dezer kaarten voor deze strijd te besteden is niet nader gebleken.

Regelmatig trachten de communistische organisaties hier te lande stemming te verwekken voor terugtrekking der troepen uit Indonesië. Te Amsterdam organiseerde het A.N.J.V., de O.P.S.J., en de "Perhimpunan Indonesia" (P.I.) een meeting in de openlucht waar zich onder de aanwezigen ook enkele tientallen Indonesiërs bevonden, die door de inleider der vergadering speciaal werden begroet. Als spreker is o.a. opgetreden de P.I.-voorzitter Sunito, terwijl het Indonesische kunstgezelschap "Sinar-Indonesia" daar enkele nummers van zijn repertoire ten beste heeft gegeven.

"Sinar Indonesia" verleende ook medewerking tijdens een te Amsterdam vanwege de P.I. georganiseerde kunst- en filmavond, waar tegen betaling van entree een driehonderd personen aanwezig waren, onder wie echter slechts enkele Indonesiërs. De reeds bij herhaling vertoonde film "Indonesia Calling" is ook hier weer afgedraaid. In de zaal werden loten verkocht ten behoeve van de P.I. terwijl mede foto's te koop werden aangeboden ten bate van het actie-fonds dezer vereniging.

In verband met het van 14-28 Augustus a.s. te Budapest te houden Jeugdfestival en het daarop volgende congres aldaar (van 2-8 September) van de "World Federation of Democratic Youth" (W.F.D.Y.), heeft de "Perhimpunan Indonesia" een "Komité Persiapan Perajaan tjabang Indonesia" (een voorbereidings-comité) gevormd met adres: Fultonstraat 13 te 's-Gravenhage.

In een publicatie van dit comité in het nummer van 1 Juni j.l. van het P.I.-orgaan "Indonesia Merdeka" wordt de Indonesiërs gewezen op het belang van deelneming aan de samenkomsten te Budapest en worden zij daartoe aangespoord, hoewel de kosten nogal hoog zijn.

De "Perhimpunan Indonesia", lid zijnde van de W.F.D.Y., zal te Budapest vertegenwoordigd zijn, doch men beoogt een zo groot mogelijke Indonesische delegatie derwaarts te zenden, waar - evenals in 1947 te Praag - de communistische propaganda het voornaamste oogmerk is.

In vorenbedoelde publicatie van het "Komité Persiapan Perajaan tjabang Indonesia" wordt dienaangaande verklaard, dat het Jeugdfestival en het W.F.D.Y.-congres "het antwoord zullen zijn van de democratische jeugd en de democratische studenten "der gehele wereld aan de imperialistische machten".

In hetzelfde nummer van "Indonesia Merdeka" wordt de bekende overeenkomst "van Royen - Rum" becritiseerd. Gewaarschuwd wordt de grootste onzichtigheid te betrachten ten opzichte van de zgn. compromis-politiek zoals deze thans door de "vreemde imperialisten" wordt gevolgd.

In "Indonesia Merdeka" wordt ook aandacht gewijd aan de positie der arbeiders onder het opschrift "Ruangan Buruh" (ar-

beiders-rubriek). Het schijnt in de bedoeling der redactie te liggen deze rubriek te bestendigen. In het jongste nummer (Juni 1949) is begonnen met een beschouwing over de "World Federation of Trade Unions" (W.F.T.U.) en het organiseren der arbeiders.

In het Juni-nummer van het blad "Oostenwind" van de Chinese Studentenvereniging "Chung San Hui" te Amsterdam is een beschouwing opgenomen over de toekomst van China onder leiderschap van Mao Tse Tung. Daarin wordt betoogd, dat de Chinese communisten evenals alle communisten, de theorieën van Marx en Lenin huldigen. Mao Tse Tung e.o.s. hebben een maatschappij voor ogen, waarin de staat als instrument voor de uitbuiting der onderdrukte klasse volledig zal zijn uitgestorven. De Chinese communistenleider is er zich echter van bewust, dat er eerst een overgangsfase moet zijn zoals "die nu bijvoorbeeld in de Sovjet-Unie van Rusland heerst en de dictatuur van het Proletariaat heet". Dit overgangsstadium noemt Mao Tse Tung "Nieuwe Democratie", aldus het blad.

In hetzelfde nummer van "Oostenwind" wordt met het oog op de bestaande problemen, verband houdende met het Chinese minderheidsvraagstuk in Indonesië, gesuggereerd, dat de "Chung San Hui" zo spoedig mogelijk - eventueel in overleg met andere Chinese verenigingen - een commissie in het leven roept, die de problemen in studie neemt en een rapport van haar bevindingen publiceert. Verder wordt verklaard, dat naar aanleiding hiervan de "Chung San Hui" eventueel met de andere verenigingen kan trachten een positieve houding te bepalen en haar standpunt kenbaar te maken bij de delegatie voor de Ronde Tafel-conferentie. Bovendien ligt hier een mogelijkheid - aldus wordt hieraan toegevoegd - om met de Indonesische verenigingen samen te werken, waardoor een basis gelegd kan worden voor een verdere coördinatie van krachten voor het uiteindelijke doel: een krachtig onafhankelijk democratisch Indonesië.

Een in Parijs in de vorm van een pamflet verschijnend en op het "Nieuwe China" georiënteerd weekblad bereikt Chinezen hier te lande. Het blad heet "Houa Kiao Che Pao" en wordt vervaardigd op de drukkerij Bouchard, 56 Rue de Rome te Parijs.

In een der artikelen wordt de hoop uitgesproken, dat de belangen der buiten China levende Chinezen door de regering van het "Nieuwe China" beter behartigd zullen worden dan onder de Kuo Min Tang regering het geval is geweest.

Aangespoord wordt verder om gelden samen te brengen tot steun aan het "Nieuwe China".

11 Juli 1949.

VI. OVERZICHT DER STAKINGEN IN JUNI 1949.
Zie blz. 18 en 19.

OVERZICHT DER STAKINGEN IN JUNI 1949.

- 18 -

V
o
l
g
n
o.

Bedrijf.	Aanleiding.	Inmenging Vakbonden.	Resultaat	
Stucadoors te Amsterdam.	Protest tegen terugbrengen loon tot CAO-hoogte.	EVC-ABWB leidt.	Hoewel met enig verloop, duurt actie voort.	1
Stucadoors te Cassenheim, Roodendaal, Alkmaar en Haag.	Idem.	Idem.	Idem.	2
Stucadoors te Dordrecht.	Idem.	Idem.	Staking verliep, werk onder CAO-voorw. hervat.	3
Stucadoors te Vlaardingen.	Idem.	Idem.	Arbeid onder CAO-voorw. hervat.	4
Stucadoors te Dventer, Leiden, Amersfoort, Soest, Groningen, Rotterdam.	Idem.	Idem.	Hoewel met enig verloop, duurt actie voort.	5
Stucadoors te Bearn, Zeist en Tilburg.	Resp. begonnen 9/5, 11/5 en 16/5.	Idem.	Arbeid onder CAO-voorw. hervat, op 19/5, 23/5, 30/5.	6
Stucadoors te Haarlem.	Selfde reden als Amsterdam.	Idem.	Hoewel met enig verloop, duurt actie voort.	7
Arb. i/d Rietmeubelindustr. Noordwolde.	Eis: uitbetaling 2% jaarloon als toeslag.	EVC-ABHM leidde, Unie bemiddelde.	Actie verliep, eis in het alg. ingewilligd; aantal arb. ontslagen.	8
Bouwvakarb. te Zaandam.	1-urige symp. staking ter ondersteuning actie stucadoors.	---	Werk daarna normaal hervat.	9
NW-arb. te Kempen.	Eis: hoger loon.	EVC-leden stookten.	Werk later normaal hervat.	10
Text. fabr. Fa. Jordaan & Zn. Hoaksbergen.	Conflict tussen werkers en directie over wijze verrichting der arbeid.	Unie bemiddelde.	Arbeid normaal hervat.	11
Bouwvakarb. te Kampen.	Eis: hoger loon; aant. arb. verliet na weigering hiervan, het bouwobject.	---	Stakers werden ontslagen.	12

V o g n o. mnd. De onder de stakingsstreep vermelde getallen geven het aantal stakers aan.
 De boven de stakingsstreep vermelde getallen geven het aantal arbeiders aan, dat in normale toestand werkzaam is.
 .:staking met vooraf bepaalde tijdsduur (korter dan 24 uren).
 -:staking met vooraf bepaalde tijdsduur (24 uren of langer).
 #:staking met niet vooraf bepaalde tijdsduur.

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
1	22-4	plm. 75																													
2	2-5	plm. 500																													
3	4-5	27																													
4	6-5	25																													
5	9-5	plm. 330																													
7	16-5																														
8	31-5	plm. 250																													
9		.																													
10		$\frac{7}{4}$																													
11		plm. 250																													
12		eerst 2 later 5 stakers.																													

Parfum.fabr. NV.Rhodel te Den Haag.	Prot.tegen invoering van loonsverlaging.	EVC-Chevofa steunde.	Loonsverlaging ging niet door, arbeid op oude voorwaarden hervat.	13
Steenfabriek H.M.Scholten te Borne	Eis: uitbetaling oude loon na invoer- ing ander produc- tie-methode met an- dere loonregeling.	geen	Arbeid onder oude voorwaar- den hervat.	14

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

13

14

71

36

26

13

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30